

ко-то. И отъ тогази вѣкъ неводяж дѣца тамо, отсвѣнь Папирыя. Голѣма добрина е мълчаніе-то, защо-то въ языка стои смърть и животъ, слава и безчестіе, и най-мждръ е, кой-то си въздържава языка.

Повѣсть.

Дявола поискалъ нѣкога да ся ужени за да народи чяда, да ги изжени, за да бы можялъ да привлѣче при себя-си по-много чловѣцы. Взелъ въ нечистотж-тж, и кѣту родилъ съ неж седямъ дѣщери, изженилъ ги. Първж-тж далъ, киченіе-то, на благородны-тѣ чловѣцы; вторж-тж, сребролюбіе-то, на търговцы-тѣ; третж-тж, лжж-та, на просты-тѣ; четвѣртж-тж, завысть-та, на хайдуты-тѣ; пятж-тж, лицемѣріе-то, на духовныя чинъ; шестж-тж, гордость-та, на жены-тѣ. А седмж-тж, блудодѣяніе-то, оставилъ при себя-си, за да привлѣче съ неж по-много чловѣцы.

Добра жена.

Робертъ, краль Англійскій, кѣту ся нарани въ единъ бой отъ отровнж стрѣлж, неможаше да ся исцѣри; защо-то тая отрова трѣбаше да ся изсмучи съ уста. Нъ защо-то знаеше че, кой-то ъж изсмучи, ще умрѣ; то за това изво-